

ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛ. ΓΛΩΣΣΑ

ΤΟΝΙΣΜΟΣ ΛΕΞΕΩΝ

1) Στις βαχύχρονες συλλαβές (ε , ο) βάζουμε πάντα ΟΞΕΙΑ .

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ : νέ - ος , θε-ός , λόγος , γέ-ρων , λέ-γω ,
να-ός , ου-ρα-νός .

2) Στην προπαραλήγουσα βάζουμε πάντα ΟΞΕΙΑ .

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ : ?άν -θρω-πος , ?ά-νο-δος , ?ό-νο-μα , του σώ-
μα-τος , ?έ-λα-φος .

ΜΑΚΡΟΧΡΟΝΑ ΦΩΝΗΕΝΤΑ : η , ω .

ΟΙ ΔΙΦΘΟΓΟΙ : αι , ει , οι , αυ , ευ , ηυ , υι , ου , είναι μακρόχρονες
με κάποιες μικρές εξαιρέσεις .

3) Στη μακρά παραλήγουσα βάζουμε ΟΞΕΙΑ , μόνο αν είναι και
η λήγουσα ΜΑΚΡΑ .

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ : θή - κη , μνή-μη , τών οί-κων , τών κή-πων ,
των μή-λων .

4) Στη μακρά παραλήγουσα θα βάλουμε ΠΕΡΙΣΠΩΜΕΝΗ μόνο
αν η λήγουσα είναι ΒΡΑΧΕΙΑ .

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ : ο κη-πος , ο οί-κος , ο ναύ -λος , γεν-ναί-ος ,
δου-λος , οί-νος , ζευ-γος , ψη-φος , οί-κτος .